

[Jens Møller]

se to institutter falder væk i det kommende finansår. Jeg vil gerne understrege meget stærkt, at det betyder ikke, at kristeligt folkeparti er imod støtte til kunst og kultur, tværtimod, men det, der for os er sagen her, er, at vi mener ikke, man principielt kan fortsætte med den form for bevillinger, uden at den ansvarlige minister også er ansvarlig for disse bevillinger. Vi mener ikke, vi kan fortsætte med bare at øse pengene ud og så lade mere eller mindre tilfældigt valgte personer bestemme, hvad de skal bruges til, uden at ministeren kan drages til ansvar. Vi har derfor besluttet, at indtil loven om ministeransvar engang bliver færdig – der er ikke meget, der tyder på, det bliver foreløbig, for der sker jo ikke meget i det udvalg, der har med det at gøre – så vil vi modsætte os bevillinger på disse områder.

Vi har foreslået en bevilling på 2 mill. kr. til istandsættelse af fregatten Jylland. Kristeligt folkeparti er meget interesseret i bevarelsen af denne fregat, som vi betragter som et nationalt klenodie. Der skete jo det for et par år siden, at vi i et forlig med regeringen og andre partier fik afsat 2 mill. kr. Det var i en aftale med økonomiminister Per Hækkerup, at det blev aftalt. Disse 2 mill. kr. skulle bruges til reparationer på fregatten Jylland og samtidig som beskæftigelsesarbejde. Nu er der imidlertid sket det på grund af forhold, som vi herindefra ikke har haft noget med at gøre, at pengene ikke er blevet brugt. Vi har derfor ønsket, at de skulle overføres til den nye finanslov. Det er det, der ligger bag ved vores forslag. Vi mener ikke, man kan sige, at socialdemokratiet er forpligtet til at stemme for dette, fordi det stammer fra et forlig, som man måske kunne kalde noget i retning af en gentleman-agreement. Men man kunne måske håbe på, at socialdemokratiet på dette område ville handle som en gentleman og være med til at føre disse 2 mill. kr. videre ind i det nye finansår.

Til sidst vil jeg gerne igen understrege, at det, at vi ikke står blandt dem, der anbefaler regeringens ændringsforslag i betænkningen, behøver altså ikke at betyde, at vi er imod dem, tværtimod ville vi kunne stemme for mange af dem, hvis der var afstemning. Jeg skal anbefale, at man stemmer for kristelig folkepartis ændringsforslag og for de ændringsforslag, jeg her har nævnt at vi tilslutter os.

Hjortlund Christensen (DR):

Finanslovsforslaget blev fremsat den 30. november 1977, og vi har stillet 87 ændringsforslag og kræver afstemning om 11. Vore ændringsforslag giver en pro anno besparelse på godt 4 mia kr. De besparelser, vi her foreslår, er baseret på de præmisser, finanslovsforslaget giver, og i øvringt vor politiske holdning dertil.

Det vil med andre ord sige, at vi ikke har konkretiseret vor endelige politiske holdning i henseende til at liberalisere jorden, at frigøre handelen, at bekæmpe bureaukratiet, at frigøre arbejdsmarkedet for politiske indgreb og i øvrigt at modarbejde den centralisering, som med politiske midler er ved at ødelægge det nære samfund, der tales så meget om at bevare.

Vi har ikke stillet ændringsforslag til de opgavers løsning, som absolut er og skal være statsopgaver. Men vi skelner meget skarpt mellem, hvad der ikke bør være statsopgaver, og hvad samfundsmagten, altså regeringen og folketinget, nødvendigvis må blande sig i. Vi erkender fuldt ud, at på disse områder kan omkostningerne ikke sammenlignes med det private erhvervslivs omkostninger, fordi de krav, der stilles til det offentlige administration, vil være belastet med interne kontrolforanstaltninger – og materialet m. m. skal stå til rådighed for befolkningen – og mange kontrollerende instanser.

Jeg vil nu gå over til nærmere at konkretisere retsforbundets holdning til en del af de stillede ændringsforslag.

I relation til vort medlemskab af EF har vi stillet forslag om, at en lang række indtægter og udgifter skal udgå. Konkret er det vor opfattelse, at vort medlemskab af EF er til skade for en fri markedstilpasning, forvrider erhvervsstrukturen, beforder en binding af handelens dygtige udøvere og hæmmer industriens indkøbsmuligheder, når det drejer sig om råmaterialer, som i mange tilfælde må betales med monopolpriser. Yderligere må det beklages, at dette folketing bebyrdes med en mængde EF-forordninger på ondt og godt, som vi har at rette os efter, uanset hvor bureaukratiske de end er.

Vi har ikke skåret ned på u-landsbistanden, uanset om der ydes hjælp til fascistisk eller kommunistisk styrede stater, fordi humanisme, hvis den er ægte og ærlig,